

~~ 3 БЛИЖНЬОЙ ЗАГРАДКИ ~~ 3 БЛИЖНЬОЙ ЗАГРАДКИ ~~ 3 БЛИЖНЬОЙ ЗАГРАДКИ ~~

Іринко, - ми з Тобом

Незбагнены сут вырокы Боскы, не лем на зло але і на добро, і зато треба все мати віру, надію і любов, жебы в покорі, зо смиренійом принимати терпіння, яке Бог зсылат на нас, своїх земських рабів. В Бозі надія – гвариме дост часто, коли нас дашто грызе, муছыт, або не укладат ся нам по нашій мысли, а найчастійше втводы, коли дітхне нас даяка недоугіст. А Ірину Мацейовску-Михаляк дітхла велика недоугіст, бо одобрила Ій владу в руках, ногах і цілым тілі, і змушат Ю до великого фізичного і духовного терпіння. Стало ся то з ничого, во власnym мешканю, при найдоржшым скарбі, яким є маленька дітина, в радісній забаві з власным сынком.

В кождым чловеку, котрий довідал ся о тым тяжкым досьвідчыню Ірини, наступує велика констернация а по ній надходить

Сцена „Кычера” представляюча благословіння молодят *на долгу і щесливу дорогу...* котру не так давно переживала Іринка з мужом. ⇒

глубоке задумання і внескування ведуче до выжшой, філософічно-християнської сферы, одбігаючої в повноти своїй обширі од штоденних, простых, приземных наших діянь, замислів, а нерідко зарозумільних, бунчучных постав.

Ірина зносит свое терпіння з великом честю, гідностю і віром в милість нашого Створителя на поворот до здоров'я. Не скаржыт ся, лем з покором і зо смиренійом принимат своє терпіння яке зослав Ій сам Бог. Терпіт, молит ся і вірит в тото, же буде Ій за брана наложена на Ню тягоба і вerne до здоров'я.

О тым сут тіж переконаны і міцно в тото вірят вшытки люде, котры пришли на концерт Лемківского Ансамблю Пісні і Танця „Кычера” зорганізуваний під провіднім гослом *Іринко - мы з Тобом*. Но а люди пришло дуже, барз дуже. Видовня Великой Сцены Театру Моджеевской в Лігници была заполнена по береги. Люди было двараз веце як сідячых місц. Зъіхали ся зо вшытых сторін, з ближша і дальша, жебы підтримати Ірину в вірі, што істинно віриме в поправу здоров'я. Выражаня тых, якже важных почутъ і позытивных інтенций, котры скла-

дають ся на найвекшы вартости чловека, было так сильне, єдно значне, щыре і правдиве, же аж задивляюче а в результаті кінцьовим окропечі потішаюче.

Тисне ся неодспірті звідданя – Но а чом? – Потішаюче і мобілізуюче, бо дає велике съідоцтво на то, же і гнешні покоління Лемків помимо страшеннего розбитя духового, культурового, релігійного в хвилях важных по трафят ся зъєднати, взнести над вшыткы поділы і заманіфестувати найкрасшы вартости душы чловека. Съідчыт то тіж о великий мудрості, выробліну суспільной дозріlosti. Дає тіж довід на то што черты, якима характерызувано давны покоління Лемків не затратили ся, хоц може ся кус преіначыли, іначы ся уформували, але оживають в потребі. Потверджыњом тых слів є велика кілкіст спонтанічных, найбарже щырых вписів до виложеной памятковой книги і щедра жертва зложенна на ціль лічыня Ірины.

Жертвували вшыткы присутні, незалежні од приналежности народовостьвой і релігійной. Домінуючу част становили Лемкы, але були і Українці та Поляки, колежанки і колеги з працы. Пришли тіж представителі

~~ 3 БЛИЖНЬОЙ ЗАГРАДКИ ~~ 3 БЛИЖНЬОЙ ЗАГРАДКИ ~~ 3 БЛИЖНЬОЙ ЗАГРАДКИ ~~

„Майте віру Божу! Поправді по-відам Вам: Як дахто повіст тій горі: „Поруш ся і шмар ся до моря” і не буде мал сумніву в серці своїм, але буде мал віру, одже ста-не ся так як бесідує, - буде йому! Для того гварто Вам: „Все о што в молитві попросите, вірте, же отримате, і сполнит ся Вам...”

Дорога Іренко,

Вчитай ся добре в слова Ісуса. Ко-ли зрозуміши их суть (sens), навет в тій хвилі, станеш на ноги. (...) В людській спосіб жычу Ті скорого повороту до здоров'я, але памятай, же кождий ден Твоєго свідомого терпіння для Бога (...), то невиска-заны дары для наших церков і на-шого народу. Пан Біг дає тівко терпіння, ківко сме в силі двигнути. Ты єс барз сильна (Ты і Твоя Родина). Але коли попросиш Го в молитві, а глубоком віром, о уз-доровліні, в едній хвилі, так як єс захворіла – виздоровіш! Лем глибоко вір!!!

Най Бог Ті допомагає а Мати Божа хоронит.

*Юрко Старинський
з Родином
(і підписи: Оля, Данько, Славко,
Марыся, Михась)*

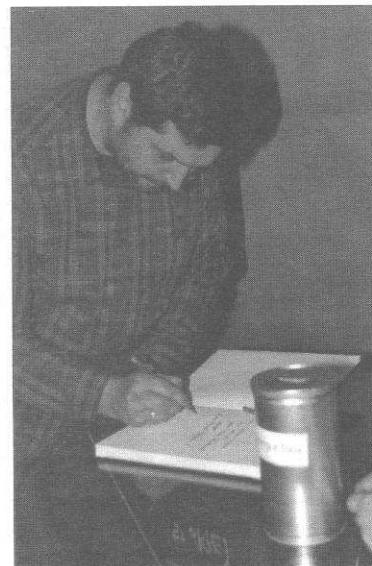
персонелю шпитального. Нихто з учасників не зауважив жадних ріжниць, же зышли православни, грекокатолики і римо-католики. З ними пришли іх духови провідники – священники, котри до самого кінця, понад три години, були разом з цілом публіком. Спільні одсыпівана молитва – *Отче наш і Богородице Діво* – була найліпшом формом і доказом щигтної ідеї. Ту, де ніхто не наказує другому що має і як має робити, не акцентує вижності і ліпшості свого над практиками і віруваньм другого, може споняти ся засада екуменії. Екуменії без облуды, лем щырой духовой єдноты в думанію над тым, жебы молитва трафила до Неба і в найвижшій ласці Боскій помогла оздоровити Ірину. Был то справду зна-

менний момент дискредитуючий облуду а інспірючий до правдивої, вижшої форми думаня і одчування.

Слова Пана Юрка Старинського, Директора Лемківського Ансамблю Пісні і Танця „Ки-чера“ і режисера цілості концерту Іринко – мы з Тобом, виповіданы з великим щирістю, отвореным серцем, полним переконаньм і віром в тuto, што спільне наше думаня і позитивни почуття (добра енергія), єднота в щирій молитві напевно поможут зменчыти терпіння Іринки, трафили до кожного з нас, були щиро і чисто акцептуваны.

***

Подібных, вознесених пережыть, котры замешкали во мі на все, дознал ём на Лемківскій Ватрі в Ганчові 1985 рока. Купета люди, розстелены під лісом шатра, на погідній похълости горы. По обох сторонах польового путика шоры авт і автобусів. Привезли ся нима Лемкы, цілком розметаны по понімецьких землях неправном выселенчом Акційом, вздолг західної і пілнічної границі Польщы, од Ополя по Гель. По пережытю так тяжких досьвідчынь не дали ся зламати і не затратили свойой лемківскости. Пришла ім з духовом помочом Православна Церков, яка зачала уж під осін 1947 рока функціонувати. Помогла віра предків, яка все була на пер-

шым місци в лемківским народі. Тягли ся Лемкы, што рока то веце, до поломени ватры, котра рогорювала раз на рік на землях нашых, на Лемковині. Іхали ся огріти духовово, взміцнити і очистити. Іхали автами, автобусами, з полним рынштунком на плечах і в руках. Ішли стары, молоды і діти – ішли бо мали віру. Же Господ Бог допоможе і цілковито ся одродиме, взміцнime і заістнуете як інchy народы.

Днес видно што дуже ся з тых мрій сполнито. Боліти лем треба над тыма, котры дали ся зламати, стратили лемківскую душу, а враз з ньом материнську бесіду, пречудовы нашы звичаі. Пішли за выгідным жытъм, багатством, затратили приметы котры становят о правдивій вартости человека, удают же о ничым не знают, же то ся іх не тычыт. Велика то приземніст. Несьвідомий чловек то як прімітивне нарядя...

Загадал ём ся. – Вертам до Ватрі в Ганчові. Як ём уж повідал, зышло ся купета люди, поставили під лісом шатра, на седині полянки збито підвіжшыня для ансамбли. З великом достойністю розпочато Ватру – розпалено Оген. Одсыпівано мо-

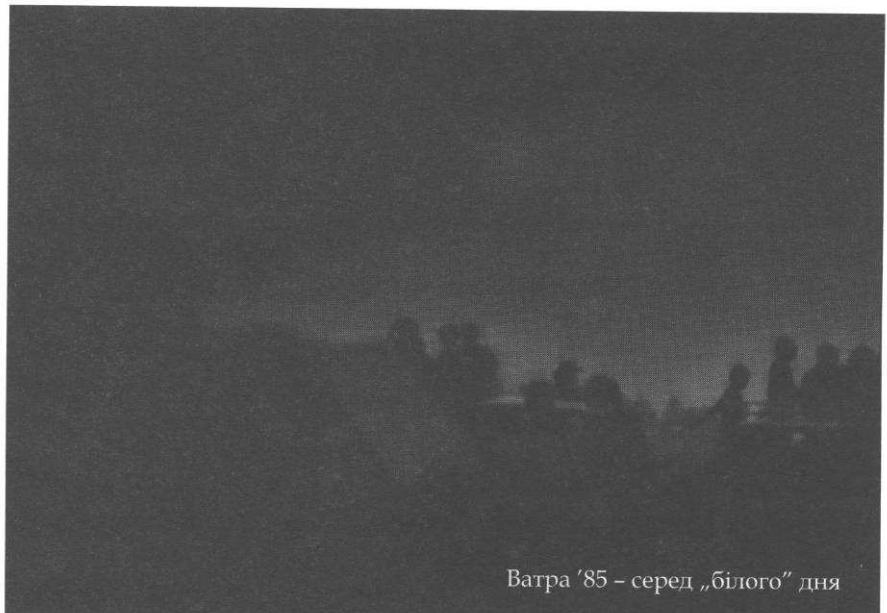
Оринко! З вельким болом і жа-ль принял ём відоміст о нещес-тю, котре Тебе дітхло. (...) Але стало ся так як ся стало і ли-шат ся лем єдно: надія і віра, же то был лем злив сон і же вишытко ся змініт і верне до того як бы-ло. Же зас будеш могла ходити, літати, сміяти ся як колиси. Вспілтрацували сме разом през кілка років і мам надію, же зас будеме. Памятай, же єс потрібна. ВШЫТКИМ!!! (...)

Андрій Копча

« З БЛИЖНОЙ ЗАГРАДКИ » З БЛИЖНОЙ ЗАГРАДКИ « З БЛИЖНОЙ ЗАГРАДКИ »

литву, *Отче наш і Царю небесний.* Вшытко точыло ся згідні з програмом. Люди прибывало. Перстін стоячых, котрий окружал напрудці збиту деревяну сцену, был штораз грубший. Люде стоячы за заду хтіли підыйти ближе і підпыхали тых з переду до сцены, до выступуючых артыстів. Векшіст ватровичів знала уж част репертуаровых съпіванок і съпівала разом з нима. Люде вылучыли ся цілковиті зо своіх вшыткіх страплінь, односіло ся таке вражыня якбы было ся в Небі і слухало ся Ангельских хорів. Душа радувала ся тым, чого бракувало Лемкам през праві 40 років і ладувала ся, праві же од зера, до можливой полноты. Сила того што одбывало ся на ватряным горбку быта так міцна - праві же гіпнотизуюча, же не преbили ю доходячы відомости што при въезді до Ганчовы, на асфалті ворожы нам силы вымалювали застрашаочы нас написы.

Оживліні фактычні было захоплююче. Ішы гнеска, по тиліх роках, як спомну, то ём nibы вроками обезвільнений том сцenerијом. - Програм ватряний был реалізуваний в усталеным порядку до самого полуденка. Сонечко што хвильку зазерало на нас помедже баранковы хмаркы, кукало і ховало ся, раз на коротко, то зас на дакус должше, але штораз міцніше огрівало нашы тіла і доливало отухы до полного в тым дни щестя. По плуденку, в час короткой павзы стрічали ся предвыгнаньовы селяне, ближшы і дальшы члены родины. Витали ся, стискали, тішыли ся до слез. Задавали обосторонні звіданя: о здоровії, о поводжыні, о новості, о мешкані, о роботу, о тету, діда, уйка... - Приіхайте до нас, мешкаме ту а ту, в тым селі, в таким місті, запиште си адрес... В тій великій метушні забыли о щільном съвіті.

Ватра '85 – серед „бліого” дня

...А ту нараз притемніло, зза горы надышла груба чорна хмара. Зачало гырміti бліскати, стрыляти. Вшытки бесідували, же Бог завітал до нас, Лемків, на Ватру - зо своім програмом. Припоминат о своім істніню, дає до зрозумління што вшытко од Него залежыт. Посвятіл нас струменями воды, котра праві же ляла ся з хмар.

Векшіст ватровичів змокла до ниткы. Декотры шатра были цілком підтоплены, інчы вода заляяла і попреносила. Земля насякла водом, никде не мож было перейти по сухым. А ту на вечер мала быти на ватряным полі забава - музыка, танці. Констернація!!! - Што робіти? Скінчыти Ватру в першым дни? Ніііі!! - викрикнули праві вшытки.

Irenko - niech Bóg da Ci wiele cierpliwości i siły w walce o swoje zdrowie. Wierzymy że zwyciężysz.

Irena i Grzegorz Jadłoszowie

Іренко! Вертай до нас скоро, до церкви співати. Молиме ся за Тебе.

*Юля Марцікевич з мужом
Гелена Матійчак
Аня і Дарек Матійчак*

...Буря минула, сонечко засвірило ся на нас - потішыло. Вітрик гірскій подувал, потепліло, люде ся зас ожывили. Узнали дощ, блисканя, стрыляня і гырмоту за пункты програму, якы выполнила пополудньову перерву буря. - Бог ест з нами - чули ся голосы - перестерігат нас перед чымси. Жебы сме ся не задавили тым, што сме осягнули. Істніе повіджыні - кого Бог любіт то зсылат на него додатковы трудности і терпіння.

По тій наглій бурі ніхто не опустил ватровиска, кус підсхи і чынні до реалізації заповідженого програму - забавы - приступили. Музыканты різко грали і чудово съпівали, так, же ніхто не міг ся оперти покусі танця по мокрій болотній лущі. Ніхто не грал „пана”, же ся побрудит, же змокнут му новы черевікі, же ся окляпе. Вшытки танцували, аж пырщало болотом. Люде были якбы натхнены якісом невыображенльном енергійом. Так вымішали того болото, же в кінцы, при остатку, приkleпали го і вырівнали. Были і такы што танцували на босо, як нашы дідове.

На другій ден - свята Недільенька, - сонце пречудово съвітило, до десятой рано вшытко

~~ 3 БЛИЖНЬОЙ ЗАГРАДКИ ~~ 3 БЛИЖНЬОЙ ЗАГРАДКИ ~~ 3 БЛИЖНЬОЙ ЗАГРАДКИ ~~

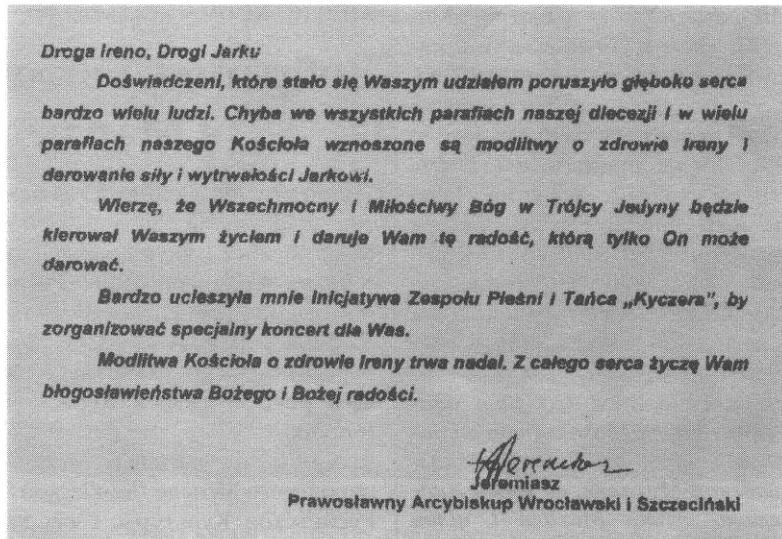
підсхло, ватровиче высукали з болота сподні, кабаты і сукні, вычыстили черевікі і вшытко прибрало святочний блеск. Поперебараны, наполнены втіхом, пішли ватровиче помолити ся Богу до ганчівської церкви.

***

Приклікал ём до памяті туто органіальну – виняткову Ганчівську Ватру, бо описаны ту обі події мають вспільну ідею, вспільній знаменник. – Віра і переконання до сполніння доброй цілі потрафит вынести нас, Лемків, понад вшыткы поділы і узмысловити нам вспільне добро яким ест Єдніст, котрой нам, особливі в остатніх роках, бракує. Єдніст озбрайт народы в силу не до поконання.

Надмінити належыт, же людє котры з ріжных причын не могли быти на концерті, присылали на руки організаторів кореспонденцию електронічном почтом, в котрій высловлювали духове вспертя для Іринки, жыхыня, щыру віру, переконаня на поворот здоров'я.

Священник лігницької православной церкви о. Любомир Воргач одчытал листы од Його Высокопреосвященства Архієпископа Вроцлавского і Щецінського Єремії до Ірины і Єй мужа

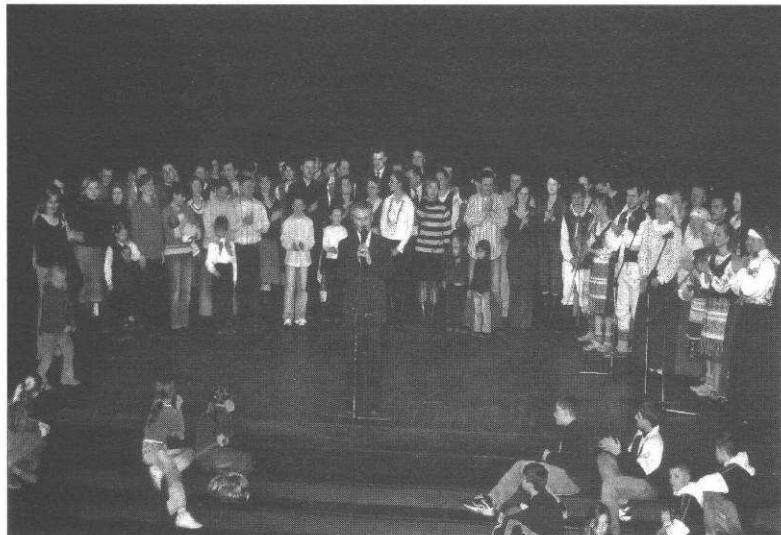

Ярослава і до Юрка Старинского і членів Лемківського Ансамблю Пісні і Танця „Кычера”.

Ём цілковіті переконаний о благородных інтенціях вшыткіх што ся однесли до провідньої мысли *Іринко – мы з Тобом*. Не лем на днешнім, чудовим концерті – од свята, – але і на штоден мысли нашы сут при Тобі.

Памятай, же ес потребна нам ВШЫТКЫМ!!! До высловленых щырых, добрых жычынь і до того остатнього, записаного Андрийом Копчом, щыро долучамся за женом і я –

Лука Сук

ІВАН ДЗЯДІК

**Іринко,
– ми з Тобом**

Ірину Мацейовску-Михаляк видно было все і в кождій ситуації як веселу, милу і щесливу дівчину, жінку. Але в минулым році спіткала Єй тяжка хворота. Нещестя пришло до хыжи наглі, несподівано і принесло смуток до щесливой родини.

Тота віст о хвороті Іринки засіяла смуток в серцях не лем родини, але так близких як і дальших знаемых. Декотры звідували сами себе: Чом ся так стало?

Добрі ест коли в хвороті, нещестю, в тяжких хвильях чловек не остає сам, але мае вспертя добрых люди. Хоц того болю ніхто не ест в стані одніти, то єднак слова вспертя, отухы, надії лагодят терпіння. О скорий поворот до здоровя молят ся не лем в лігницькій православній церкви, до котрой Іринка ходила. Іринка вірит в велику силу молитвы.

В терпінню Іринки лучат ся тіж приятелі з Лемківского Ансамблю Пісні і Танця „Кычера”. *Іринко – мы з Тобом* – під таким голосом в недільне пополуднє ⇒

ЖІЖ ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЫ

---

18 лютого 2007 р. в Театрі Г. Моджеевской в Лігніци з ініціативи Директора „Кычеры” Ю. Старинского ансамбль дал великий концерт. Велькій не лем зо взгляду на програм, але і ціль якому был присвячений. Ідею концерту попер Владыка Єремія Архієпископ Вроцлавско-Щецинській. В листі до Ю. Старинского высловил сердечну вдячніст за красну ініативу зорганізування концерту *Irinko – мы з Тобом!* В листі чытаме: (...) Ваш концерт ест проявом любові до нашой сестры в вірі Iрины Мацеёўской-Михаляк, ей мужа Ярослава, сынка Михала і цілай родины. Ест проявом віры в Господа нашого Ісуса Христа.

Другій лист быт написаний до Ірины. Оба писма прочытал вспілніціятар концерту о. Любомир Воргач.

Концерт спіткал ся ж великом заінтересуваньем вірных обох Церкви. (...) Сам директор театру не думал, же буде так дуже люди і выповіл вельмо теплых слів о ідеі концерту. Высловил надію, же Іринка будзе ішы танцувала на театральнай сцені. Жебы його слова были пророчы!

При вході на салю выложено три книги, в котрых дуже осіб вписало жычыня для Ірины. Мож было дати піняжне вспертя на лічынія і реабілітацыю. Директор „Кычеры” дякувал віштыким за поміч в організацыі концерту, але найвекаша подяка належыт ся самому Ю. Старинскому. (...)

Поміч на реабілітацыю Ірины просиме посыплюти на адрес:
Łemkowski Zespół Pieśni i Tańca „Kyczera” w Legnicy. Rachunek: 68 1690 0013 2034 7400 1704 0002 Dominat Bank SA O/Legnica z dop. „Irenko – jesteśmy z Tobą”

Допис I. Дядика - другій на туто саму тему (што трафило ся „Бесід” першыраз) – надышол до нас пізнійше. Публикуючы го (хоц скорочено) хтіли мы підкрісліти Серце Ідеі, гу якій щыро ся прилучаме. – Редакция.